A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. december 16. *

A C-293/03. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal du travail de Bruxelles (Belgium) a Bírósághoz 2003. július 4-én érkezett, 2003. május 20-i határozatával terjesztett elő az előtte

Gregorio My

és

az **Office national des pensions (ONP)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulmann, R. Schintgen (előadó), G. Arestis és J. Klučka bírák,

* Az eljárás nyelve: francia.

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi főtanácsos,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— Gregorio My képviseletében C. Rosenfeld ügyvéd,

— az Office national des pensions képviseletében G. Perl és J.-P. Lheureux, meghatalmazotti minőségben,

— a görög kormány képviseletében A. Samoni-Rantou és M. Tassopoulou, meghatalmazotti minőségben,

— a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2004. szeptember 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 2., az EK 3., az EK 17., az EK 18., az EK 39., az EK 40., az EK 42., és az EK 283. cikk, valamint a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. oldal) 7. cikkének értelmezésére irányul.

2 A kérelmet a Gregorio My által az Office national des pensions (a továbbiakban: ONP) ellen amiatt indított perben terjesztették elő, hogy ez utóbbi megtagadta az érintettnek az Európai Közösségek egyik intézményében eltöltött szakmai pályafutása figyelembevételét a belga rendszer szerinti előrehozott öregségi nyugdíjjogosultság megnyitása során.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 Az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) VIII. melléklete 11. cikkének (1) és (2) bekezdése, az alapügy tényállása időpontjában hatályos szövege értelmében:

„(1) Az a tisztviselő, aki a Közösségek szolgálatából azért lép ki, hogy:

— olyan közigazgatási hatóság, illetve nemzeti vagy nemzetközi szervezet szolgálatába lépjen, amely a Közösségekkel szerződéses viszonyban áll,

— munkavállalói vagy önálló vállalkozói minőségben tevékenykedjen, nyugdíjjogosultságot szerezve ezúton olyan rendszerben, amelynek irányító szervei a Közösségekkel szerződéses viszonyban állnak,

jogosult a Közösségeknél fennálló öregségi nyugdíj iránti jogosultságának biztosításmatematikai egyenértékét az adott közigazgatási hatóság vagy szervezet nyugdíjalapjára vagy arra a nyugdíjalapra átruháztatni, amelyben munkavállalói vagy önálló vállalkozói minőségében végzett tevékenység útján öregségi nyugdíj iránti jogosultságot szerez.

— (2) Az a tisztviselő, aki azt követően lép a Közösségek szolgálatába, hogy:

— valamely közigazgatási hatóság, illetve nemzeti vagy nemzetközi szervezet szolgálatából kilépett, vagy

— munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenykedett,

— beiktatásakor jogosult az ilyen szolgálati jogviszony vagy tevékenység útján megszerzett öregségi nyugdíj iránti jogosultság biztosításmatematikai egyenértékét vagy átalánydíjas visszavásárlási értékét a Közösségeknek befizettetni.

— Ilyen esetben az intézmény, amelynél a tisztviselő szolgálatot teljesít, a tisztviselőre a beiktatás időpontjában irányadó besorolási fokozat figyelembevételével megállapítja azon nyugdíjszerző szolgálati évek számát, amelyeket a nyugdíjrendszerében a korábbi szolgálati jogviszonyra tekintettel a fentiek szerint befizetett biztosításmatematikai egyenérték vagy összegek alapján a tisztviselő számára jóvá kell írni."

A nemzeti szabályozás

4 A belga nyugdíjrendszerek és a nemzetközi közjogi intézmények nyugdíjrendszerei közötti bizonyos kapcsolatok létrehozásáról szóló, 1991. május 21-i törvény (*Moniteur belge*, 1991. június 20., a továbbiakban: az 1991. évi törvény) 3. cikke értelmében:

„Minden tisztviselő jogosult — az intézmény jóváhagyásával — kérni az intézmény szolgálatába lépése előtti szolgálati jogviszonyok és időszakok alapján őt megillető nyugellátás összegének az intézményhez történő befizettetését.

5 E törvény 9. cikke értelmében az érintett személy azonban visszavonhatja a belga rendszerben őt megillető nyugdíjjogosultságai átvitelére irányuló kérelmét. A visszavonás végleges és visszavonhatatlan.

6 Az 1991. évi törvény 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontja úgy határozza meg a „tisztviselő" fogalmát, hogy az vonatkozik „a személyi állománynak az intézmény nyugdíjrendszeréhez tartozó minden olyan tagjá[ra], akinek nyugdíjjogosultságai átvitelét nem rendezi egyéb rendelet vagy különös megállapodás". Ami az „intézmény" fogalmát illeti, azt a 2. cikk (1) bekezdésének 1. pontja úgy határozza meg, hogy az magában foglalja „a közösségi intézményeket, az Európai Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak személyzeti szabályzata alkalmazása tekintetében hasonló szabályozás alá tartozó szerveket, valamint a közösségi feladatot ellátó olyan szervezeteket, amelyek nyugdíjrendszere a beiktatott tisztviselő számára biztosítja a szolgálatba lépése előtt általa szerzett nyugdíjjogosultságoknak az intézmény nyugdíjpénztárába történő átvitelének jogát".

7 A belga nyugdíjrendszerek és a nemzetközi közjogi szervezetek nyugdíjrendszerei közötti nyugdíjjogosultság-átvitel szabályozásáról szóló, 2003. február 10-i törvény (*Moniteur belge*, 2003. március 27., a továbbiakban: a 2003. évi törvény) 14. cikke a jövőre nézve megteremti annak lehetőségét, hogy az Európai Közösségeknél végzett szolgálatát belgiumi szakmai tevékenység gyakorlása céljából befejező tisztviselő kérhesse a közösségi nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíjjogosultságai biztosításmatematikai egyenértékének, vagy az e nyugdíjrendszer előírásai szerint befizetett nyugdíjjárulékai átalánydíjas visszavásárlási értékének a belga nyugdíjrendszerbe történő átvitelét.

8 A 2003. évi törvény — 29. cikke értelmében — 2002. január 1-jén lép hatályba, és az ezt követően benyújtott átviteli kérelmekre kell alkalmazni.

9 Egyébiránt, a társadalombiztosítás modernizálásáról és a jogszabályon alapuló nyugdíjrendszerek életképességének biztosításáról szóló, 1996. július 26-i törvény 15., 16. et 17. cikkének végrehajtására kiadott, 1996. december 23-i királyi rendelet (*Moniteur belge*, 1997. január 17., a továbbiakban: királyi rendelet) 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az (1) bekezdés szerinti előrehozott öregségi nyugdíj megszerzésére az érdekeltnek azzal a feltétellel nyílik lehetősége, hogy felmutat a jelen rendelet, az 1990. július 20-i törvény, az 50. sz. királyi rendelet, a munkások, alkalmazottak, bányászok, tengerészek vagy szabadfoglalkozásúak valamely belga nyugdíjrendszere, valamely belga közszolgálati nyugdíjrendszer vagy a Société nationale des Chemins de fer belges [belga államvasutak] nyugdíjrendszere, illetőleg bármely más jogszabályon alapuló belga nyugdíjrendszer szerinti nyugdíjra jogosító, legalább 35 év szolgálati időt."

Az alapjogvita

10 Az olasz állampolgár Gregorio My, aki 1941. február 20-án született, 19 évig fizetett nyugdíjjárulékot a munkavállalók belga szociális biztonsági rendszerében azelőtt, hogy 1974. június 1-jétől 2001. május 31-ig az Európai Közösségek Tanácsa szolgálatában lett volna, tisztviselői minőségben.

11 1992 márciusában az érintett, az 1991. évi törvény alapján, kérvényezte az ONP-nél a belga rendszerben fennálló nyugdíjjogosultságai átvitelét az Európai Közösségek nyugdíjrendszerébe. 1992 októberében a hivatal közölte vele átvihető nyugdíjjogosultságait.

12 Mindazonáltal, 2000 októberében a Tanács arról tájékoztatta az említett hivatalt, hogy Gregorio My úgy döntött, hogy lemond a belga szabályozás szerint megszerzett nyugdíjjogosultságai átviteléről, amint azt az 1991. évi törvény 9. cikke számára lehetővé tette. Az ONP a lemondást Gregorio My-nek címzett 2000. október 17-i levelében tudomásul vette.

13 2000. október 20-án Gregorio My azt kérte, hogy állapítsanak meg neki előrehozott öregségi nyugdíjat a királyi rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján.

14 Az ONP 2001. május 2-i határozatával ezt a kérelmet elutasította azon az alapon, hogy az érintett nem rendelkezik a királyi rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerint az előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultsághoz előírt 35 év szolgálati idővel. A hivatal e tekintetben megtagadta a Gregorio My által az Európai Közösségek tisztviselőjeként teljesített 27 év szolgálati idő figyelembevételét, minthogy a személyzeti szabályzatban foglalt nyugdíjrendszerre a belga szabályozás nem terjedt ki.

15 A Tribunal de Travail de Bruxelles, mivel kétségei merültek fel egyfelől az 1991. évi törvény és a személyzeti szabályzat összeegyeztethetősége felől amiatt, hogy e jogszabályok nem szavatolják a közösségi nyugdíjrendszerben szerzett nyugdíjjogosultságok nemzeti nyugdíjrendszerbe való átvihetőségének jogát, másfelől pedig a királyi rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a valamely közösségi intézményben teljesített szolgálati idő figyelembevételét lehetővé nem tevő rendelkezése és a munkavállalók szabad mozgásának elve, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, valamint az uniós polgároknak az EK-Szerződésben szavatolt jogai összeegyeztethetősége felől, úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Nem ellentétesek-e a nemzeti jog bizonyos rendelkezései, mint [az 1991. évi törvény és a királyi rendelet] 4. cikkének (2) bekezdése, vagy a [...] személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 11. cikke, az Európai Unió létrehozásáról szóló szerződés új 2., 3., 17., 18., 39., 40., 42. és 283. cikkével és az 1612/68/EGK rendelet 7. cikkével [...]:

a) amennyiben e nemzeti rendelkezések és a személyzeti szabályzat nem teszik lehetővé az Európai Unió polgára számára, amilyen a felperes is, aki szakmai

pályafutását előbb egy vállalkozásnál vagy nemzeti közszolgálatban, majd az Európai Unió közszolgálatában töltötte el, vagy fordítva, hogy összehasonlítsa azokat a nyugdíjjal kapcsolatos előnyöket, amelyeket a nemzeti vagy az európai nyugdíjrendszerben kapna, és hogy ezen összehasonlítás alapján kérje e jogok átvitelét akár a nemzeti nyugdíjrendszerből az európai nyugdíjrendszerbe, akár fordítva: az európai nyugdíjrendszerből a nemzeti nyugdíjrendszerbe,

b) amennyiben e rendelkezések azáltal, hogy — az előbbi pontban említett összehasonlítás megtörténte nélkül — az érintett számára előírják a belga nyugdíjrendszerből az európai nyugdíjrendszerbe történő átviteléről való kifejezett lemondást vagy azáltal, hogy ilyen értelmű közigazgatási gyakorlatot eredményeznek, a munkavállalókat tévedésbe ejtik vagy ejthetik, és

c) amennyiben e nemzeti jogszabályi rendelkezések nem teszik lehetővé az Európai Unió tisztviselőjeként gyakorolt szakmai tevékenység időtartamának beszámítását előrehozott öregségi nyugdíj megállapítása céljából?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megengedhetőségéről

16 Mindenekelőtt, a holland kormány úgy ítéli meg, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megengedhetetlen az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban

található információhiány miatt, mind a ténybeli körülmények, mind pedig az alapjogvita jogi háttere vonatkozásában.

17 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a töretlen ítélkezési gyakorlat szerint, annak érdekében, hogy a közösségi jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezéséhez el lehessen jutni, ez utóbbinak meg kell határoznia azon ténybeli és szabályozási keretet, amelybe az általa feltett kérdés illeszkedik, vagy legalábbis ki kell fejtenie azon ténybeli feltevéseket, amelyeken e kérdések alapulnak, avégett, hogy a Bíróság hasznos válaszokat adhasson, továbbá hogy lehetővé tegye a tagállamok kormányainak és az egyéb érdekelt feleknek észrevételek megtételét a Bíróság alapokmánya 23. cikkének megfelelően (lásd, különösen, a C-51/96. és C-191/97. sz. Deliège-ügyben 2000. április 11-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-2549. o.] 30. és 31. pontját).

18 Jelen esetben, az alapügy felei, a görög kormány, maga a holland kormány és az Európai Közösségek Bizottsága által megtett észrevételekből kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban található információk lehetővé tették számukra, hogy érdemben állást foglaljanak a Bíróság elé tárt kérdéssel kapcsolatban. Ezen túlmenően, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglalt információk kiegészültek a nemzeti bíróság által az ügyirathoz megküldött további adatokkal és a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételekkel. Mindezeket a tárgyalási jegyzőkönyvbe felvett érveket és hivatkozásokat a tagállamok kormányai és a többi érdekelt fél tudomására hozták azzal, hogy ez utóbbiak szükség szerint a tárgyaláson kiegészíthették észrevételeiket.

19 A holland kormány által felvetett kifogást tehát el kell vetni.

20 Másodsorban, az ONP úgy ítéli meg, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megengedhetetlen azon oknál fogva, hogy az a 2003. évi törvény hatálybalépésével okafogyottá vált, mivel az említett törvény lehetővé teszi az Európai Közösségek tisztviselői számára a közösségi nyugdíjrendszer alapján szerzett nyugdíjjogosultságaiknak a belga nyugdíjrendszerbe való átvitelét, ami a nemzeti előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapítása céljából beszámíthatóvá teszi a közösségi intézményben eltöltött szolgálati időt.

21 E tekintetben, noha — amint azt az ONP a tárgyaláson állította — a 2003. évi törvény beszámíthatóvá teszi a közösségi nyugdíjrendszer járulékfizetési időtartamát még akkor is, ha az érdekelt nem kérte — mint az alapügyben — a közösségi jogrendszerben fennálló nyugdíjjogosultságainak a belga rendszerbe történő átvitelét, az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperes előrehozott öregségi nyugdíj iránti kérelmét 2000. október 20-án nyújtotta be, azaz több mint egy évvel megelőzve a 2003. évi törvén hatálybalépését. E törvény — 29. cikke értelmében — 2002. január 1-jén lépett hatályba, és csak az ezt követően benyújtott átviteli kérelmekre alkalmazható.

22 Következésképpen az ONP által emelt kifogást el kell vetni.

23 Végül, a Bizottság úgy véli, hogy a kérdés első két része, amelyek a szoros értelmében vett nyugdíjjogosultságok átvitelére vonatkoznak, nincsenek összefüggésben az alapjogvitával, amely kizárólag az érintett által a Tanács szolgálatában eltöltött 27 évnek a belga szabályozás szerinti előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapítása céljából történő beszámítására irányul. Ezért csak ez utóbbi kérdéskör vonatkozásában szükséges a Bíróság állásfoglalása.

24 E tekintetben a Bíróság emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EK 234. cikkben foglalt együttműködés értelmében egyedül az alapeljárást folytató és a bírósági döntésért felelős nemzeti bíróság jogosult mérlegelni — az ügy sajátosságaira figyelemmel — egyrészt az előzetes döntéshozatal szükségességét annak érdekében, hogy döntését meghozhassa, másrészt, hogy a Bíróság számára feltett kérdések helytállóak-e. Így tehát attól fogva, hogy a feltett kérdések a közösségi jog értelmezésével kapcsolatosak, a Bíróság — elvileg — köteles eljárni (lásd különösen a C-415/93. sz. Bosman-ügyben 1995. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4921. o.] 59. pontját és a C-35/99. sz. Arduino-ügyben 2002. február 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-1529. o.] 24. pontját).

25 Mindazonáltal, a Bíróság azt is kifejtette, hogy kivételesen jogosult — saját hatáskörének vizsgálata céljából — megvizsgálni azokat a körülményeket, amelyek között a nemzeti bíró hozzá fordult (lásd e tekintetben a 244/80. sz. Foglia-ügyben 1981. december 16-án hozott ítélet [EBHT 1981., 3045. o.] 21. pontját). Valamely nemzeti bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről való határozathozatal megtagadásának csak akkor van helye, ha nyilvánvaló, hogy a kérdéses közösségi jogszabály értelmezése, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tényeivel vagy céljával, vagy ha a szóban forgó probléma elméleti jellegű, illetőleg ha a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli, illetve jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdéseket hasznosan meg tudja válaszolni (lásd, különösen a Bosman-ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 61. pontját, és az Arduino-ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 25. pontját).

26 Márpedig, amint az már megállapítást nyert, Gregorio My sohasem kérte az alapügyben a közösségi nyugdíjrendszerben szerzett nyugdíjának a belga rendszerbe való átutalását, hanem csupán a nemzeti előrehozott öregségi nyugdíj megállapításának kedvezményét. E tekintetben Gregorio My kifogásolta az ONP azon határozatát, amellyel az megtagadta a Tanács tisztviselőjeként teljesített 27 év szolgálati ideje figyelembevételét a királyi rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében a nyugdíjjogosultság megállapíthatóságának feltételéül szabott 35 év szolgálati idő kiszámítása során.

27 Ebből az következik, hogy az alapjogvita arra a kérdésre korlátozódik, vajon a közösségi jog kötelezi-e a belga hatóságokat a felperesnek mind a belga nyugdíjrendszerben, mind a közösségi nyugdíjrendszerben teljesített szolgálati idejének figyelembevételére.

28 Ily módon a feltett kérdés első két részét nem kell megválaszolni.

Az Európai Közösségeknél szerzett szolgálati idő figyelembevételéről

Az EK 2., az EK 3., az EK 40. és az EK 283. cikkről

29 Amint azt a Bíróság már kifejtette (a 126/86. sz. Giménez Zaera-ügyben 1987. szeptember 29-én hozott ítélet [EBHT 1987., 3697. o.] 11. pont és a C-78/90-C-83/90. sz. Compagnie commerciale de l'Ouest és társai egyesített ügyekben 1992. március 11-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-1847. o.] 17. és 18. pont), az EK 2. és az EK 3. cikk általános — a Szerződés más rendelkezéseiben kifejtett — célokat fogalmaznak meg. Ezért azok nem alkalmazhatók önállóan az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben felhozott különösebb rendelkezésekkel összefüggésben.

30 Ugyanígy, az EK 40. és az EK 283. cikk csupán megteremti a Tanács számára egyrészt a munkavállalók szabad mozgásának megvalósításához szükséges intézkedések, másrészt az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek megállapításának jogalapját.

31 Következésképpen az EK 2., az EK 3., az EK 40. és az EK 283. cikke a jelen ügy eldöntése szempontjából figyelmen kívül maradnak.

Az EK 17. és az EK 18. cikkről

32 Az EK 17. cikk, bár létrehozza az uniós polgárságot, megelégszik annak kimondásával, hogy az uniós polgárokat megilletik a szerződés által rájuk ruházott jogok, és terhelik a szerződésben előírt kötelezettségek. Az tehát nem alkalmazható e tekintetben önállóan, a szerződésnek az uniós polgárok jogait és kötelezettségeit szabályozó különös rendelkezéseitől elválasztva.

33 Ami az EK 18. cikket illeti — amely általános jelleggel mondja ki a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás minden uniós polgárt megillető jogát —, e rendelkezéshez képest a munkavállalók szabad mozgása tekintetében az EK 39. cikk különös rendelkezést tartalmaz. Márpedig, mivel a kérdést előterjesztő bíróság ez utóbbi rendelkezés értelmezését is kérte a Bíróságtól, előbb erről e pontról kell döntést hozni (lásd ebben az értelemben a C-100/01. sz. Oteiza Olazabal-ügyben 2002. november 26-én hozott ítéletet [EBHT 2002., I-10981. o.] 26. pontját).

Az EK 42. cikkről

34 Az EK 42. cikk a Tanácsra bízza a munkavállalók részére a szociális biztonsági rendszerek területén kiadott nemzeti szabályokból esetleg adódó akadályok leküzdését lehetővé tevő rendszer bevezetésének feladatát. E kötelezettségének a Tanács elvileg a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i. 1408/71/EGK tanácsi rendeletnek az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett változatában (HL 1997. L 28., 1.o.; magyar nyelvü különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) történő elfogadásával eleget tett.

35 Márpedig, amint azt a Bíróság a C-411/98. sz. Ferlini-ügyben 2000. október 3-án hozott ítéletének (EBHT 2000., I-8081. o.) 41. pontjában kimondta, az Európai Közösségek tisztviselői nem minősíthetők az 1408/71 rendelet értelmében vett munkavállalónak, miután nincsenek alávetve a nemzeti szociális biztonsági jogszabályoknak, amint azt az említett rendelet személyi hatályát megszabó 2. cikkének (1) bekezdése megkövetelné.

36 Következésképpen Gregorio My helyzetére sem az EK 42. cikk, sem az 1408/71 rendelet nem alkalmazható.

Az EK 39. cikkről és az 1612/68 rendelet 7. cikkéről

37 Állandó ítélkezési gyakorlat az, hogy az Európai Közösségek tisztviselője migráns munkavállalónak számít. Ugyanis a származási államától eltérő tagállamban dolgozó közösségi állampolgár az EK 39. cikk (1) bekezdése értelmében nem veszíti el munkavállalói jogállását amiatt, hogy valamely nemzetközi szervezetnél tölt be állást, még abban az esetben sem, ha a foglalkoztató országba történő belépésének és ott-tartózkodásának feltételeire a nemzetközi szervezet és az annak székhelye szerinti állam között létrejött nemzetközi egyezmény különös szabályai vonatkoznak (a Bíróságnak a 389/87. és 390/87. sz., Echternach és Moritz ügyben 1989. március 15-én hozott ítélet [EBHT 1989., 723. o.] 11. pontja; a C-310/91. sz. Schmid-ügyben 1993. május 27-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-3011. o.] 20. pontja, és a Ferlini-ügyben hozott, fent hivatkozott ítéletének 42. pontja).

38 Ebből az következik, hogy valamely tagállami állampolgár munkavállalótól, mint amilyen Gregorio My is, nem tagadható meg azon szociális jogok és előnyök kedvezménye, amelyet az EK 39. cikk és az 1612/68 rendelet biztosít számára (lásd a Bíróságnak a 152/82. sz. Forcheri-ügyben 1983. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 1983., 2323. o.] 9. pontját; az Echternach és Moritz ügyben hozott, fent hivatkozott ítéletének 12. pontját; a Schmid-ügyben hozott, fent hivatkozott ítéletének 22. pontját, és a Ferlini-ügyben hozott ítéletének 43. pontját).

39 Mindazonáltal az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperes, aki kilencéves korában érkezett Belgiumba, egész szakmai pályafutását belga területen folytatta, először mint különböző belga társaságok alkalmazottja, később és egészen a nyugdíjkorhatár eléréséig, mint a Tanács főtitkárságának tisztviselője.

40 Márpedig a Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó rendelkezései, különösen pedig az EK 39. cikk nem alkalmazhatók a tagállam tisztán belső helyzeteire (a C-64/96. és a C-65/96. sz., Uecker és Jacquet-ügyben 1997. június 5-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-3171. o.] 16. pontja és a hivatkozott esetjog).

41 Azért azonban, hogy mégis kimutassa az EK 39. cikkben szabályozott helyzettel való összefüggés létezését, a Bizottság előadta, hogy álláspontja szerint a nemzetközi közszolgálatban (amilyen az Európai Unió közszolgálata) eltöltött szolgálati időt valamely tagállam közszolgálatában eltöltött időhöz hasonlóan kell kezelni.

42 Egy ilyen jogi fikció — amint az a főtanácsnok indítványának 85. és 89. pontjából kitűnik — nem támasztható alá a szerződésnek a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel.

43 Következésképpen a felperes helyzetére az EK 39. cikke és az 1612/68 rendelet 7. cikke sem alkalmazható.

A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdéséről és az EK 10. cikkről

44 A nyugdíjjogosultságoknak a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdésében foglalt átviteli rendszere, amely lehetővé teszi a nemzeti nyugdíjrend-

szerek és a közösségi nyugdíjrendszerek összehangolását, a köz- vagy magánalkalmazásból a közösségi közigazgatási pályára lépés megkönnyítését, és a Közösségeknek már megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkező személyzet legkedvezőbb kiválasztási lehetőségeinek biztosítását célozza (a 137/80. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1981. október 20-án hozott ítélet [EBHT 1981., 2393. o.] 11. és 12. pontja).

45 Nevezetesen a Bíróság úgy ítélte meg, hogy amennyiben megtagadná a nemzeti nyugdíjrendszerben megszerzett öregségi nyugdíj iránti jogosultság biztosításmatematikai egyenértékének vagy átalánydíjas visszavásárlási értékének a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdésében előírt közösségi nyugdíjrendszerbe történő befizetését, a tagállam megnehezíthetné a bizonyos szolgálati idővel rendelkező köztisztviselőinek a Közösség általi felvételét azáltal, hogy a tagállami közszolgálatból a közösségi közszolgálatba való átlépés azzal az eredménnyel járna, hogy megfosztaná őket azoktól a nyugdíjjogosultságoktól, amelyekre igényt tarthatnának, ha nem fogadták volna el a Közösség szolgálatába lépést (a Bizottság kontra Belgium ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 19. pontja).

46 Márpedig, ez a helyzet áll fenn akkor is, amikor valamely tagállam megtagadja a közösségi nyugdíjrendszerben töltött szolgálati idő beszámítását a saját rendszerében előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapításakor.

47 Meg kell ugyanis állapítani, hogy valamely olyan nemzeti szabályozás, amilyen az alapügyben szereplő is, gátolhatja az Európai Unió intézményeiben való szakmai tevékenység végzését, és ebből adódóan elriaszthat tőle, hiszen amennyiben a korábban nemzeti nyugdíjrendszerben járulékfizető munkavállaló az ilyen intézmény állásajánlatát elfogadja, azt kockáztatja, hogy elveszíti az e rendszer alapján neki járó

öregségi nyugellátást, amelyre jogosult lett volna, ha ezt az állásajánlatot nem fogadta volna el.

48 Ilyen következmények megengedhetetlenek lennének, figyelemmel a tagállamokat a Közösséggel szemben terhelő — és az EK 10. cikkében a tagállam számára a Közösség feladatai teljesítésének elősegítését előíró kötelezettségben megnyilvánuló — jóhiszemű együttműködés és segítségnyújtás kötelességére.

49 Következésképpen a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EK 10. cikket az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem teszi lehetővé a közösségi állampolgár által a közösségi intézmény szolgálatában eltöltött évek beszámítását a nemzeti nyugdíjrendszerben előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapítása céljából.

50 Az előzőek alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésnek az EK 18. cikk értelmezésére vonatkozó részét nem kell megválaszolni.

A költségekről

51 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a

költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az EK 10. cikket az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem teszi lehetővé a közösségi állampolgár által a közösségi intézmény szolgálatában eltöltött évek beszámítását a nemzeti nyugdíjrendszerben előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapítása céljából.**

Aláírások